

Jordi Benavente ofereix a 'Tots els focs, totes les pistoles' un híbrid entre aforisme, poesia i narració

Caminar amb bona lletra

Lluís Llorc
BARCELONA

"Escric perquè llegeixo, i llegeixo per sobreviure. I si haig de triar entre llegir o escriure, trio sortir a caminar", llegim en el petit llibre *Tots els focs, totes les pistoles*, que acaba de publicar Jordi Benavente (Martorell, 1980) a la col·lecció Debiaix de l'editorial Lleonard Muntaner.

Benavente, periodista i historiador, és un caminant que observa o un observador que camina, perquè, per a ell, "caminar és un gènere literari", com d'alguna manera demostra en aquest recull —amb epíleg de la poeta Anna Gual—, que es mou entre l'aforisme, l'epitafi, la poesia narrativa i el relat.

"Caminar m'ha salvat moltes vegades. M'ha salvat de coses que em feien mal, que em bullien a dins. Caminar com l'evasió més senzilla i més radical. Deixar-ho tot enrere és tan fàcil com sortir a caminar, i és triscant lliure, i deixant-te portar segons com bufi el vent, quan es fan les millors troballes, les inesperades: una persona, una clariana, una llum especial, un animal, un espatdat, un racó que no conei-

Jordi Benavente reflexiona i crea mentre camina per zones no urbanes ■ ANDREA BALLBÉ

xies. I caminar també és la millor manera per repensar textos o versos que et volten pel cap, i que potser ja havien sorgit de coses vistes o pensades o recordades en altres caminades", explica l'autor.

No sempre va pel món prenent notes com si fos un naturalista, però sí que observa: "Amb les ulleres graduades i la mirada oberta: miopia, astigmatisme i poesia, com dic en el llibre."

És un llibre amb regust d'essència, perquè només inclou una trentena de peces, en la majoria dels ca-

sos molt breus. "La tria de les peces ve de descartar-ne moltes. No tot s'hi val: han de ser versos necessaris, textos necessaris almenys per a mi, petites il·luminacions personals. I després ve la tasca, d'anys, de polir-los, d'esmolat-los, obsessivament."

Pel que fa al format híbrid, "aquesta miscel·lània de versos, proses poètiques i relats breus està inspirada en llibres com ara *Cròniques de motel* i *Lluna falcó*, de Sam Shepard, en què el més fascinant no és la barreja, sinó la veu que ho lliga tot".

"Veig el futur negre i em costa trobar sentit a res. Amb els anys, l'he anat trobant en algunes de les dèries que em sostenen: els camins, és a dir, evadir-me cap a espais oberts i tan salvatges com sigui possible; la literatura, és a dir, endinsar-me en textos que cremin, pel què i pel com, i la complicitat amb determinades persones."

Jordi Benavente camina, volta sense rumb predeterminat, viu espais exteriors i els converteix en interiors a través de la literatura. Val la pena acompanyar-lo. ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Patètica enveja

El gran comediant

Autoria: H. Claramunt i J. Joan
Direcció: Joel Joan
Intèrprets: Joel Joan, Xavi Mira, Sandra Monclús, Àfrica Alonso i Eduard Muntada
Dissabte, 23 d'octubre. Municipal de Girona. Temporada Alta.

Una comèdia intel·ligent és aquella en què el públic pot riure del patetisme propi que s'escupa a l'escenari. I en què s'amaga una sorpresa impensable fins a dos minuts abans del final. *El gran comediant* segueix aquest camí, amb una trama que diverteix per caricaturitzada, però que, més enllà d'etzibar indirectes a un perfil d'actors de la casa, esdevé falsa, fàcil i curta d'amargor. Vol quantificar l'enveja i revelar com és de ridícula, però ho fa amb un to infantilitzat, amb un egocentrisme que es percep fins i tot amb els canvis d'escena. L'obra necessita ajustar algunes escenes per arribar, ben fluida, a les funcions del Goya. L'apoteosi final, això sí, aconsegueix tocar el cel.

Joel Joan i Héctor Claramunt aspiren a defensar una comèdia pensada per atrapar el públic menys habitual als teatres. És un repte encomiable. Com a *El pare de la núvia*, pretenen governar un vaixell amb pocs recursos per als imprevistos, però una amplíssima coberta aparentment segura. Ho fan amb un Xavi Mira excel·lent (l'antiheroi perfecte, l'antagònic d'aquell orgullós Llo-

Joel Joan és "el gran comediant" ■ DAVID RUANO

renç Tortosa de l'escena) i amb una Sandra Monclús a qui es podria donar molta més rellevància, perquè el seu amor cínic és, en realitat, la bomba que falta desenvolupar en l'artefacte. Repeteix el paper de baixa intensitat d'*El nom*. Pel que fa a la resta del repartiment, Àfrica Alonso i Eduard Muntada funcionen com a desenvolupadors de la trama; són els que hi aporten els elements delirants que provoquen aquesta revolució a l'àtic de Llorenç Tortosa i la seva representant.

Claramunt i Joan van fer diana amb *Escape room*, tot i dir que era una peça menor. Ara, *El gran comediant* vol seguir aquella pista, però és més ambiciosa. Té un thriller (amb una màfia que rep un encàrrec sanguinari) que acaba dominant la part final i arracona les enveges (i les traïcions corresponents). La comèdia està garantida, amb un número final esclatant. ■

Indilletres estreny els vincles d'identitat

La bisbalenca Anna Pascual rebrà el tercer Premi Llucietà Canyà de crítica

Redacció
BARCELONA

La quarta edició de la fira de llibres Indilletres de la Bisbal d'Empordà aplegarà 37 editorials dels Països Catalans al pavelló del municipi, que aquest any es complementarà amb una

vela exterior. En aquesta edició, que serà inaugurada per l'expresident de la Generalitat Quim Torra, Indilletres fa una aposta decidida per la literatura del país, amb activitats com ara el debat *Hí ha una manera catalana d'entendre el món: entorn de Francesc Pujols*, en el qual participaran Jordi Graupera, Alba Padrós i Max Pérez. És només una de la quarantena d'activitats

que oferirà la fira el cap de setmana del 4 i 5 de desembre, durant el qual es podrà escollir entre diverses propostes literàries i artístiques, com ara el recital de poesia i música *Un tast d'Odissea*, amb Cinta Massip i Toti Soler, al Teatre Mundial de la Bisbal. La resta d'activitats es faran dins del recinte de la fira, entre ells el concert tertúlia del folklorista Jaume Arnella i el grup musical

Els organitzadors d'Indilletres amb Pere Noguera, a la dreta, autor del cartell d'aquest any ■ AJUNTAMENT DE LA BISBAL

Fetus, que diumenge servirà per tancar la trobada. Fetus homenatgen Arnella en el seu últim disc, *Sota, cavall i rei*, distorsionant el cançoner del romancer en actiu. A més, hi haurà diverses presentacions de llibres que presenten com a novetat les 37 editorials invitades, i es lliurarà el 3r Premi Llucietà Canyà de crítica literària, que serà per a la bisbalenca Anna Pascual. ■